

fastslaa, at de senere Aar have lært Tidens tjenende Ungdom af den meget store Løn, de faa, at lægge lidt til Side for maaske derigennem at opnaa et Statshushandsbrug eller i det hele taget tænke paa de Dage, der komme.

Jeg hører derfor til dem, der beklage, at man i Landstinget har reduceret Indenrigsministerens Forslag til saa lidt, som det er blevet til, nemlig blot et Forslag om Nedsættelse af en Kommission. Jeg mente, at Forslaget havde meget gode Bestemmelser, som kunde være grundlæggende for en Lovgivning paa dette Omraade. Naar der i Forslagets § 3 stod, at Vedtægterne i Sparekasserne skulde omhandle Sparekassens Bestyrelse og dennes Valg, finder jeg denne Bestemmelse meget betimelig, thi det er jo som bekendt saadan i adskillige Sparekasser, at de styres og ledes og fortsættes ved selvvalgte Bestyrelser og ved Selvsupplering. Jeg finder denne Ordning meget lidt betryggende for Kassernes Ledelse og meget lidt stemmende med Tidens Krav i Henseende til almindelig Valgret, og jeg kunde derfor tænke mig, at man gennem den foreslaaede Bestemmelse havde faaet indført en Ændring i disse Forhold. Ogsaa de Bestemmelser, der fandtes i Forslagets §§ 4 og 5 saavel om Sparekassernes Bestyrelsesforhold som om Revisioner af Regnskaber o. lign., fandt jeg meget brugbare som Grundlag for en Lovgivning paa dette Omraade. Jeg maa derfor, som sagt, beklage, at Forslaget nu er blevet reduceret til Forslag om Nedsættelse af en Kommission, baade af den Grund, som jeg allerede har nævnt, og ogsaa, fordi jeg ikke er meget forliebt i det Utaal af Kommissioner, som vi efterhaanden have faaet. Men da der paa det nuværende Tidspunkt ikke er Udsigt til at naa mere, maa vi vel i Haab om, at der ud af Kommissionens Arbejde kan komme et Resultat i den Retning, jeg har antydnet, slaa os til Taals dermed. Derfor kan ogsaa jeg efter Omstændighederne anbefale Lovforslaget.

Lüttichau: Jeg mener, at det fremgaar med tilstrækkelig Tydelighed af de Udtalelser, der ere faldne her baade i Gaar og i Dag, at der fra alle Sider næres Ønsker om at faa en Lovgivning til Ordning baade af vort Sparekassevæsen og af vort Bankvæsen. Det er temmelig indlysende, at saaledes som Sagen nu foreligger, vil man paa hurtigste Maade fremme denne Sag ved at bøje sig for det Forslag, der nu foreligger med 3 Para-

grafer, som overlader Sagens videre Behandling til en Kommission. Jeg mener, at det er ret overflødigt, naar vi staa overfor Dannelsen af en Kommission, at udtale sig om den uhyre Masse Enkeltheder, der ligge i denne Sag. Jeg vil derfor afholde mig fra at omtale baade det Modsetningsforhold, der er mellem de store og de smaa Sparekasser, som jeg er vis paa, at Kommissionen vil have sin Opmærksomhed henvendt paa, og ligeledes afholde mig fra at omtale Kontrolspørgsmaalet, som i det oprindelige Forslag var af mest fremtrædende Betydning. Jeg vil altsaa indskrænke mig til at anbefale de tre foreliggende Paragraffer om Nedsættelse af en Kommission til hurtigst mulig Fremme i dette Ting.

Berntsen: Ser man paa det foreliggende Forslag som Resultat af de Forsøg, der af Ministeren ere gjorte for at komme til en Revision af Sparekasselovgivningen, maa alle være enige om, at det er meget magert, thi dette Forslag indeholder i Virkeligheden kun et Punkt af større Betydning for vore Sparekasser, og det er § 2, der stiller Midler til Raadighed for, at Sparekasseinspektøren kan faa mere Medhjælp, end han har, til at inspicere Sparekasserne. Det er umuligt for den nuværende Sparekasseinspektør med det Apparat, der staar til hans Raadighed, at faa Tid til at føre en ordentlig Kontrol med de mange Hundrede Sparekasser, der ere oprettede her i Landet. Denne Paragraf er det eneste reelle, der er kommet ud af Sagen i Landstinget. Ellers er nemlig hele Spørgsmaalet om Sparekasselovens Revision henvist til en Kommission.

Jeg kunde have Lyst til at spørge, hvor mange Kommissioner vi have faaet i denne Regerings Tid. Det er en Mængde, der er kommen siden Oktober Maaned. Her faa vi nu en ny Kommission, og hvor længe den vil arbejde, er der ingen, der ved. Den højtærede Minister antydede i Gaar, at jeg ogsaa i mit Forslag havde henvist til Nedsættelse af en Kommission, men der er den Forskel paa mit Forslag og det foreliggende, at den af mig foreslaaede Kommission havde en begrænset Opgave, nemlig at søge at udrede Forholdet mellem Banker og Sparekasser, et Forhold, der gennem Tiderne er blevet saa indviklet, at det ikke er let at udrede det paa en retfærdig og fyldestgørende Maade uden ved Hjælp af en Kommission, der kan tilvejebringe de fornødne Oplysninger derom. Men den her foreslaaede